

حضور محترم حضرت ایت اله طالقانی دامه برکاته

بهبتر از هر کس استحضار دارید که اوضاع مملکت بسیار وخیم است، و برای مرحله سازندگی مبانی و اصول و ضوابطی اساسی، که بتوان بآن امید بست، پی ریزی نشده و یا اگر د نظر گرفته شده باشد اعلام نگردیده و مردم از آن اطلاعی ندارند.

در طبقات مختلفه مردم بتدریج ناامیدی ها و عدم رضایت ها پدید آمده و در توسعه است و بیم آن می رود که دامنه توسعه یاس چنان گسترش یابد که بعد ها چاره جویی باروندی که فعلاً پیش گرفته شده امکان پذیر نباشد.

دولت موقت غرق در مسائل روزمره است و تلاشی چشمگیر برای اینکه دولت بتواند اقتدار لازم برای اداره امور مملکت بطوریکه مورد نیاز است بدست آورد دیده نمیشود و یا استنباط نمیگردد.

سروصداها و نغمه های ناموزون هر روز در منطقه ای از مملکت بلند میشود و در اینگونه موارد فقط کوشش و مجاهدت این است که سروصداها خوابانیده شود. گاه نیز اشتباه در اشتباه و ناهم آهنگی در تصمیم و عمل اوضاع را وخیم تر میکنند.

در چنین موقعیت خطرناکی، برنامه ریزی صحیح، از روی واقع بینی، و سرعت عمل توأم با نظارت بر عمل لازم است. نصیحت و ارشاد مردم البته مفید است ولی کارها فقط با نصیحت درست نمیشود.

اگر د رمواردی بر اثر نصایحی خیر خواهانه آرامش هائی بوجود آید، این آرامش ها رانباید حکایتی از رضایت مردم پنداشت، بلکه آنها باید مسکن های موقت دانست نه علاج قطعی و مداوای بیماری.

متکی بودن به کمیته ها ، که کیفیت آنها را خود حضرتعالی بهتر از هر کس میدانید ، و یا اتکاء داشتن ، برای حفظ امنیت ، فقط به پاسداران و اطلب نیز ، برای مدت نامحدود و طولانی ، نه منطقی است ، نه قابل دوام ، و نه قابل اتکاء . برای مدتی کوتاه و زودگذر ، و از روی ناچاری ، و در حالی که راه حل دیگری نباشد ، میتوان قبول کرد که اضطراراً باید از این عوامل استفاده نمود . ولی راه حل نهائی این است که دولت قوی و دستگاه های دولتی مستقر باشند و اداره امور مملکت را بدست گیرند و در اداره امور مملکت از همکاری های مردم در جهات مشورتی و نظارت بنحوی که بصورتی منطقی سازمان یافته گردند استفاده شود .

از آنجائیکه آن مجاهد بزرگ ، که به حقیقت باید گفت دلسوز جامعه هستید و مردم محضرتان اعتقاد دارند و در بین مردم ، از هر طبقه احترام خاصی دارید ، و وقت وزندگی خویش را وقف خدمت فرموده اید ، و این خصوصیت را نیز دارید که به حرف حساب و نظرات و پیشنهادات منطقی ، که در جهت تاءمین منافع عامه باشد ، توجه میفرمائید ارادتمند با وجود اینکه سعادتمند درك محضرتان را در مرد را تاکنون نداشته ممکن است برای آن حضرت ناشناخته باشم و وظیفه وجدانی خویش را انستم که این نامه را حضورتان تقدیم دارم و عرض کنم ، با توجه باینکه رزمینه استقرار کمیته اسلامی و ملی مطالعات و بررسی های دارم ، مایلیم ، اگر حضرتعالی هم میل و فرصت داشته باشید ، خدمتان برسیم و نظرات و پیشنهاداتم را که بر اساس اصول ذیل خواهد بود باستحضارتان برسانم ، تا اگر مورد قبول افتاد و در مرحله برنامه ریزی و عمل هم نیازی به خدمتم بود بدون هیچگونه توقع و انتظاری تا حدی که وقتم اجازه دهد در خدمت باشم .

اینک اصولی که مبنای اظهار نظر و پیشنهاد می باشد .

۱- دولت موقت و دستگاه های دولتی باید تقویت شوند بنحوی که بتوانند با قنایط محیط اداره امور مملکت را بدست گیرند .

۲- پادگان های ارتشی حفظ و حراست مملکت و سرحدات را عهده دار باشند و در این وظیفه مردم در هر موقع که لازم باشد خواه بطور مستمر و کوتاه مدت و خواه بطور اتفاقی ، بدون دخالت ، همکاری عملی نمایند .

۳- ژاندارمری با تقویت پاسگاه ها و واحدهای مربوطه امنیت داخلی (غیر از انتظامات شهری) را بعهده داشته باشد و با برنامه ریزی خاصی از همکاری مردم خصوصاً در روستاها و میان ایلات و عشایر برخوردار باشد .

۴- انتظامات شهری منحصر " بعهده شهربانی باشد و در صورت لزوم طبق برنامه خاص و مشخصی در موارد وسواتی که همکاری و معاضدت مردم مورد نیاز باشد این همکاری جلب و تاءمین گردد .

۵- وظایف اجرائی منحصر " بعهده دستگاه های اجرائی دولت باشد .

۶- کمیته ها از صورت فعلی خارج شده برای آنها در کل يك سازمان دهی تشکیلاتی تنظیم شود که سلسله مراتب مشخصی داشته باشد بدین ترتیب که هر کمیته در مقابل کمیته ای بالاتر مسئولیت داشته باشد و خود مختاری های کمیته ها بکلی از میان برداشته شود .

۷- نقش کمیته ها در د و وظیفه اصلی خلاصه شود " دادن مشورت به دستگاه های دولتی و نظارت بر عمل این دستگاه ها " (البته طبق برنامه و روش و وظایف خاصی که باید تدوین گردد)

۸- تجدید نظر در کیفیت کمیته ها بنحوی که کمیته های پیشنهادی آیند حتی المقدور نمایندگان واقعی مردم باشند .

۹- از وجود افراد صالح و شایسته پاسداران انقلاب در هر محل حتی المقدور بصورت استخدام در کار انتظامی خصوصا "شهربانی" استفاده شود.

آنچه فوقاً عرض شد توجیه منظور بطور بسیار خلاصه بود، نکات و مسائل مختلفه بررسی شده و برای هر نوع جداگانه و یاد مجموع میتوان پیشنهادات جامعی عرضه نمود.

اگر مندرجات این نامه از نظر کلی جلب توجه نمود هر وقت را برای ملاقات و زیارت آن حضرت معین فرمائید شرفیاب میشوم اگر هم توجهی جلب نکرد از تصدیع پوزش میطلبم و امید عفو دارم.

باتقدیم احترام - دکتر اسمعیل اردلان

جاده قدیم شمیران خیابان ■■■ شماره ■■■

تلفن دفتر ■■■ ۲۳۷۹

تلفن منزل ■■■ ۲۳۲۱

کتابخانه آنلاین «طالقانی و زمانه ما»